Не чуди чињеница да није било великог напретка у решавању скоро једногодишње украјинске кризе, после сусрета у петак, између руског председника Владимира Путина и председника Украјине Петра Порошенка, пише National Interest.

Према мишљењу аутора чланка Џејмса Кардена, људи су у Милану видели репризу претходног сусрета Путина и Порошенка у Минску.

Путин ће увек имати јачу позицију на преговорима са Украјином – без обзира да ли му прете санкцијама, или се чују гласне осуде међународне заједнице, сматра Џејмс.

„Али, примиче се новембар и његове позиције ће постати још јаче, јер се криза из војне конфронтације Русије и Украјине почиње претварати у конфронтацију Украјине и Европе, због испорука руског гаса“, каже аутор.

Догађај, који би могао да иде на руку Путину, према мишљењу Џејмса, је недавна смена политичког руководства НАТО. Нови генерални секретар има репутацију човека који тежи консензусу. Прича се да је он у добрим односима са Путином, који је једном приликом рекао за Столтенберга: „Ми смо у јако добрим, укључујући и приватне, односе“.

„Не треба да очекујемо озбиљне напоре за решавање скоро једногодишње украјинске

кризе до краја зиме у источној Европи, која може бити јако хладна. А, до тада би политички баланс у Европи могао још више да превагне на страну Путина“, пише аутор чланка.

Џејмс, такође, сматра да су се већ појавиле прве назнаке напрегнутости између Украјине и њене најактивније савезнице у Европи – Пољске.

Побољшању не доприносе ни народне демонстрације у Кијеву, где учесници траже рехабилитацију Украјинске устаничке армије, која је учествовала у стрељању више хиљада Пољака.

(Глас Русије)